

คำวินิจฉัยของประธานศาลอุทธรณ์

ที่ ๖๕๙/๒๕๖๑

ศาลอุทธรณ์

วันที่ ๓๑ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑

คดีของศาลแพ่งกรุงเทพใต้

หมายเลขดำที่ ผบ.๔๘๑/๒๕๖๑

ระหว่าง	{	นายสมเกียรติ พรอินทร์	โจทก์
		บริษัทเอเชียเสริมกิจสีสซิ่ง จำกัด (มหาชน)	จำเลย

โจทก์ฟ้องว่า โจทก์ทำสัญญาเช่าซื้อรถยนต์บรรทุกสิบล้อ และรถยนต์หางพ่วง ๓ เพลา จากจำเลย ตกลงผ่อนชำระค่าเช่าซื้อเป็นรายเดือนรวม ๖๐ งวด ต่อมาจำเลยมีหนังสือ ทวงถามและบอกเลิกสัญญาเช่าซื้อมายังโจทก์ โดยกำหนดระยะเวลาให้ชำระหนี้ภายใน ๓๐ วัน และพนักงานของจำเลยได้มายึดรถยนต์ที่เช่าซื้อคืนไป ทั้ง ๆ ที่โจทก์ได้ชำระเงินค่างวดที่ค้างชำระ ให้แก่จำเลยไปแล้วและยังไม่ครบกำหนดเวลา ๓๐ วัน ตามหนังสือบอกกล่าว การกระทำของจำเลย เป็นการทำละเมิดและผิดสัญญาต่อโจทก์ ขอให้บังคับจำเลยส่งมอบรถยนต์ที่เช่าซื้อคืนและชำระ ค่าเสียหายแก่โจทก์

จำเลยให้การต่อสู้คดีหลายประการและให้การว่า คดีนี้ไม่เป็นคดีผู้บริโภค ขอให้ยกฟ้อง ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคดีให้ประธานศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่าเป็นคดีผู้บริโภคหรือไม่ พิจารณาแล้ว ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ คดีผู้บริโภคหมายความว่า (๑) คดีแพ่งระหว่างผู้บริโภคหรือผู้มีอำนาจฟ้องคดีแทนผู้บริโภค ตามมาตรา ๑๙ หรือตามกฎหมายอื่น กับผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งพิพาทกันเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่

/ตามกฎหมาย ...

ตามกฎหมายอันเนื่องมาจากการบริโภคสินค้าหรือบริการ ได้ความตามคำฟ้องและคำให้การว่า จำเลยให้โจทก์เช่าซื้อรถยนต์บรรทุกสิบล้อ และรถยนต์หางพ่วง ๓ เพลา โดยได้รับค่าตอบแทน ตามทางการค้าปกติของตน ซึ่งตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ ประกอบพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๓ การซื้อและการขายหมายความรวมถึงการเช่าซื้อและให้เช่าซื้อด้วย จำเลยซึ่งเป็นผู้ให้เช่าซื้อจึงอยู่ในฐานะเป็นผู้ขายและเป็นผู้ประกอบธุรกิจ ส่วนโจทก์แม้เป็นผู้เช่าซื้อแต่นำรถยนต์บรรทุกสิบล้อ และรถยนต์หางพ่วง ๓ เพลา ที่เช่าซื้อไปใช้ในธุรกิจของตน อันเป็นการแสวงประโยชน์โดยตรงทางธุรกิจจากรถยนต์ที่เช่าซื้อ โจทก์จึงมิใช่ผู้บริโภคแต่อยู่ในฐานะผู้ประกอบธุรกิจตามบทบัญญัติดังกล่าว เมื่อโจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยในมูลเช่าซื้อและละเมิดตามฟ้อง จึงมิใช่เป็นคดีแพ่งระหว่างผู้บริโภคกับผู้ประกอบธุรกิจซึ่งพิพาทกันเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามกฎหมายอันเนื่องมาจากการบริโภคสินค้าหรือบริการตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ (๑) และไม่เข้าเกณฑ์เป็นคดีผู้บริโภคตามมาตรา ๓ (๒) ถึง (๔)

วินิจฉัยว่าไม่เป็นคดีผู้บริโภค

